

[J. C. A. Larsen.]

Lovforslaget kan løse Næringsbevis, der gælder til en hvilken som helst Gren af Handel og Industri, har man for Haandværkets Vedkommende bibeholdt den Ordning, at Haandværkerne er fagdelt. Det ærede Medlem (J. P. Larsen), der talte paa Socialdemokratiets Vegne, omtalte dette Forhold, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa det. Det er rigtigt, at nu kan en Haandværker — der blev vist nævnt en Skrædder — uden at overtræde Loven i sin Forretning føre de Ting, der hører til Ekvipering. Repræsentanterne for Haandværket har bestandig krævet den Bestemmelse, som findes i den norske Haandværker- og Næringslov, at man kun ved Aflægelse af særlig Fagprøve kan erholde Ret til Næringsbevis. Dette har ikke kunnet samle noget Flertal i Kommissionen, derimod enedes man om Bestemmelsen i § 22 om Mester-Navnet. Jeg har adskillige Gange hørt sige, at det var en Overlevering fra Lavstiden. Det er absolut ikke nogen Overlevering fra Lavstiden, det er allerhøjest en lille beskeden Blomst, man har givet Haandværket i Knaphullet, det er ikke nogen stor Realitet. Naar man starter en Virksomhed i et eller andet Haandværkerfag, har man, hvis man er faglært, Lov til at sætte Mesternavnet over sin Virksomhed, medens en ikke-faglært ikke har denne Ret. Jeg synes, det er en meget beskeden Ret at give den Haandværker, som har staaet Læretiden ud og har aflagt sin Læreprøve.

Jeg maa maaske gaa tilbage til den Paragraf, jeg omtalte før. Der er indført en Ændring, som er af mere reel Art end nogle af de andre. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister, naar vi kommer til Forhandling om § 22, vil gaa tilbage til den oprindelige Affattelse af Forslaget.

I de Paragraffer, som omhandler Handelens og Haandværkets Næringsomraade, findes, i § 26, anført: „fra Butikker“. Et Spørgsmaal, der er blevet nævnt her før, og som sikkert ogsaa vil give Anledning til ikke ringe Diskussion videre frem, er Spørgsmaal om flere Forretningslokaler i vedkommende Kommune. Det har vakt ikke ringe Modstand, navnlig indenfor Detailhandelen, at kapitalstærke Handelshuse faar Ret til at starte det ene Udsalgssted efter det andet i en Kommune. Den Ret, som her i Forslaget gives Handelen, har efter den nugældende Lov Industrien, der har Ret til at have Udsalgssteder flere Steder i samme Kommune. Jeg er overbevist om, at Industrien ikke har nævneværdig Interesse af at bevare Retten til

at have flere Udsalgssteder i en Kommune. Saaledes som Industrien efterhaanden er omformet, har jeg den Opfattelse, at den ikke vil have Spor af Interesse af at bevare denne Ret, og derfor vil jeg tro, at kunde man naa til Enighed om en Ordning, saaledes at Handel og Industri blev stillet ens, og vi indførte den Bestemmelse, som nu gælder for Handelen: kun eet Udsalgssted i en Kommune, vilde man tilfredsstille Detailhandelen, og jeg tror ikke, man paa nogen son helst Maade vilde skade det købende Publikum.

Der er dernæst foreslaaet en Række Bestemmelser angaaende Omløben med Varer. Det foreslaas, at for at faa Lov til Gadehandel eller i det hele taget til Omførsel af Varer skal man have et Vandrebrev, og for Udstedelse af dette Vandrebrev stiller man de samme personlige Betingelser som i § 3 med Hensyn til Indfødsret o. s. v. Visse Varer har man dog Lov til at forhandle uden Vandrebrev, nemlig saadanne, som hidrører fra Landbrug, Fiskeri o. s. v. Dertil kræves ingen særlige Betingelser.

Det er blevet sagt, at for Handelens og til Dels ogsaa for Haandværkets Vedkommende er den bedste Bestemmelse i hele det foreliggende Lovforslag Bestemmelsen om frivillige Løsøreauktioner, og jeg tror ogsaa godt, der derved er rettet en Del paa nogle meget skæve Forhold, det blev omtalt før. Man har endda ønsket, at disse Paragraffer skulde udtages af dette Lovforslag og overføres til en særlig Lov. Jeg tror, det er rigtigt, at man ikke har lyttet til dette Ønske, men at disse Bestemmelser fremdeles bliver et Led af Næringsloven, og jeg vil anbefale, at vi her følger de Krav, der er kommet fra Handelen og Haandværket.

Jeg kommer nu til en Række Bestemmelser for forskellige Erhverv. For flere af disses Vedkommende, som nu er optaget i dette Lovforslag, har der tidligere været truffet Bestemmelser i særlig Lov. Disse skal jeg ikke komme dybere ind paa at omtale, idet jeg erkender, at jeg savner Forudsætninger for at bedømme alle disse Forhold. Det er Vekselerere, Speditører, Mæglere, Translatører, Dispachører o. s. v. Det vilde være Pral at sige, at man var inde i disse Forhold, for det kan man ikke være, men jeg er rolig ved, at vi har haft meget dygtige Folk i Kommissionen, som havde Kendskab til disse Forhold, og for øvrigt havde en Mængde af disse Fags Udøvere Foretræde i Kommissionen og fremsatte deres Ønsker og gav os Oplysninger. Jeg kan derfor ganske rolig gaa med til at anbefale Forslaget i den Affattelse, hvori det her fore-